

© Consiliul Europei/Curtea Europeană a Drepturilor Omului, 2012. Această traducere a fost efectuată cu sprijinul Fondului fiduciar pentru drepturile omului al Consiliului Europei (www.coe.int/humanrightstrustfund). Nu obligă Curtea. Pentru mai multe informații, a se vedea referințele cu privire la drepturile de autor de la sfârșitul prezentului document.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court. For further information see the full copyright indication at the end of this document.

© Conseil de l'Europe/Cour Européenne des Droits de l'Homme, 2012. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour. Pour plus de renseignements veuillez lire l'indication de copyright/droits d'auteur à la fin du présent document.

Notă informativă privind jurisprudența Curții Nr. 93

Ianuarie 2007

Syssoyeva și alții c. Letoniei - 60654/00

Hotărârea din 15.1.2007 [Marea Cameră]

Articolul 37

Articolul 37-1-c

Continuarea examinării nejustificată

Lipsa de reacție a reclamanților la propunerile Guvernului pârât pentru reglementarea situației acestora: *radierea plângerii în temeiul articolului 8*

Articolul 8

Articolul 8-1

Respectul pentru viața de familie

Respectul vieții private

Pretinsa imposibilitate pentru membrii de familie de a regulariza situația lor:

Radierea de pe rol

Articolul 34

Împiedicarea exercitării dreptului la recurs

Interogatoriu efectuat de poliție asupra unei cereri înaintea Curții, după un interviu al pârâtei dat la televiziunea rusă: neviolare

În fapt: domnul și doamna Sisojev, care la momentul respectiv aveau cetățenia sovietică, s-au stabilit pe teritoriul Letoniei la sfârșitul anilor '60. Copiii lor s-au născut în Letonia. După destrămarea URSS și după ce Letonia și-a redobândit independența în 1991, reclamanții au devenit apatrizi. Ei au obținut ulterior statutul de rezidenți permanenți ai Republicii Letonia, care le-a fost apoi retrasă în 1996 prin decizia unei instanțe districtuale, pentru încălcarea reglementărilor în materie de imigrație. Ei au făcut apel împotriva acestei decizii, care a fost

anulată. Printr-o decizie ulterioară bazată pe acordul ruso-leton privind protecția socială a militarilor pensionari ai Federației Ruse, instanța a recunoscut dnei Sisojeva dreptul de a face o cerere pentru un pașaport de "necetățean, rezident permanent" iar soțului acesteia și fiicei sale, dreptul de a obține permise de ședere permanentă. Decizia în cauză a fost anulată de către Curtea Supremă de Justiție, în septembrie 1999, aceasta concluzionând că faptul unei persoane de a obține în secret două pașapoarte și două înregistrări de domiciliu, în două state diferite, pentru a disimula un doilea pașaport și a oferi administrației, informații false, constituia o încălcare gravă a legislației letone în domeniul imigrației. Instanța regională în fața căreia cauza a fost trimisă a respins pretențiile reclamantilor. Hotărârea sa a fost confirmată de către Curtea Supremă de Justiție în aprilie 2000. Autoritățile responsabile cu problemele în materie de imigrație au reamintit reclamantilor obligația de a părăsi teritoriul Letoniei. În noiembrie 2003, acestea adresau o scrisoare prin care explicau procedura de urmat pentru doamna Sisojeva pentru a putea regulariza șederea sa în Letonia și de a obține o carte de identitate ca apatrid, după care soțul și fiica ar fi avut dreptul de a li se elibera un permis de ședere. Niciuna dintre părțile interesate nu au respectat instrucțiunile în cauză. Ulterior, Guvernul a informat Curtea în fața căreia cererea era pe rol, că domnul Sisojev și fiica puteau primi un permis de ședere temporară pe timp de cinci ani și, la sfârșitul acestei perioade, ar putea obține un permis de ședere permanentă. În decembrie 2005, autoritățile responsabile cu chestiunile legate de imigrație au amintit din nou că reclamații au avut posibilitatea de a reglementa șederea lor, dar nu au primit nici un răspuns de la ei. Părțile interesate au susținut că între timp, doamna Sisojeva fusese convocată la Direcția Regională a poliției de securitate, unde a fost interogată despre cererea introdusă înaintea Curții și despre un interviu pe acest subiect cu jurnaliștii de la televiziunea rusă. În prezent, reclamații au reședința în Letonia, fără a deține permise de ședere valabile.

În drept: Articolul 8 - Curtea recunoaște că, dacă nu chiar de la scoaterea lor din evidența locuitorilor din mai 1996, cel puțin de la respingerea finală a recursului de către Curtea Supremă de Justiție în aprilie 2000, părțile au trăit, până în noiembrie 2003, o perioadă de incertitudine și insecuritate juridică pe teritoriul leton. Cu toate acestea, reclamații sunt vinovați de a fi achiziționat câte două pașapoarte fiecare și de a-și fi înregistrat domiciliul atât în Rusia cât și în Letonia, fără a informa autoritățile competente letone, și, cu siguranță, având cunoștință de ilegalitatea comportamentului lor. Dificultățile cu care s-au confruntat ulterior după anularea titlului de sejur inițial au rezultat în mare parte din propriile lor acțiuni. În plus, prima propunere concretă pentru a reglementa șederea reclamantilor fiind făcută în noiembrie 2003, aceștia nu pot invoca existența unei "stări de incertitudine", după această dată. În plus, în pofida persistenței situației sale ilegale pe teritoriul Letoniei, dl Sisojev a avut și încă are o activitate salariată, iar fiica sa a putut merge la studii și obține o diplomă. Curtea observă că reclamații nu se confruntă cu nici un risc de expulzare real și iminent. În pofida invitațiilor repetate din partea autorităților competente, nu au urmat instrucțiunile date pentru reglementarea situației și nu au făcut nici o încercare de a contacta administrația și să caute o soluție în cazul unor dificultăți în colectarea documentelor necesare. Mai mult decât atât, Curtea nu constată nici un indiciu de rea-credință din partea guvernului leton. Aceasta consideră că modalitățile de regularizare propuse de către autoritățile letone reclamaților sunt adecvate și suficiente pentru a-i despăgubi pentru plângerea lor întemeiată pe o încălcare a articolului 8. Litigiul care a condus la această plângere poate fi acum considerat drept "rezolvat".

Concluzie: Radiere (16 voturi contra unu).

Articolul 34 - Pentru ca mecanismul de recurs individual să fie eficient, este extrem de important ca reclamantii, declarați sau potențiali, să fie liberi de a comunica cu Curtea, fără presiuni din partea autorităților de a retrage sau modifica plângerea lor. Prin cuvântul "presiuni" înțelegem nu doar constrângerea directă și actele flagrante de intimidare împotriva unui solicitant, familia lui sau reprezentanții săi legali, dar, de asemenea, acte sau contacte indirecte ori amalgamate, destinate să demoralizeze sau să descurajeze persoana de a se prevala de căile de atac prevăzute de Convenție. Dna Sisojeva se putea aștepta în mod rezonabil ca poliția sau procurorii în cauză să se intereseze de corupția funcționarilor guvernamentali responsabili cu chestiunile legate de imigrație pe care ea le denunța în interviul de la televiziunea rusă, puțin înainte de interogatoriu. În plus, interogatoriul era în concordanță cu legislația letonă, care autorizează Securitatea de a investiga infracțiunile de corupție. În consecință, Curtea acceptă explicația Guvernului potrivit căreia scopul principal al interogatoriului a fost afirmația că funcționarii administrației implicate erau corupți, și nu procedura în fața acesteia. Este adevărat că întrebând-o pe doamna Sisojeva despre motivele pentru care a depus cererea sa, ofițerul respectiv a mers dincolo de limitele circumscrise de subiectul investigației. În această privință, Curtea amintește că, deși guvernul ar putea avea motive să creadă că există oarecare abuz în exercițiul dreptului de recurs individual, într-un anumit caz, acesta trebuie să o notifice Curții și să-i împărtășească temerile sale. Având în vedere toate circumstanțele cauzei - inclusiv natura accidentală a întrebărilor, politeții de care a dat dovadă ofițerul respectiv și faptului că nu a încercat să o forțeze pe doamna Sisojeva să dezvăluie numele persoanelor pretins corupte - Curtea constată că nu există probe suficiente pentru a concluziona că interogarea în cauză poate fi descrisă ca un act de "presiune", de "intimidare" sau de "hărțuire" de natură să poată împinge solicitantii să-și retragă sau modifice cererea lor, sau de a interveni în vreun mod în exercitarea dreptului lor de recurs individual.

Concluzie: neviolare (unanimitate).

Pentru mai multe informații, consultați Comunicatul de presă nr. 32.

© Consiliul Europei/Curtea Europeană a Drepturilor Omului
Redactat de Grefă, acest rezumat nu obligă Curtea.
Click aici pentru a accesa [Notele de informare privind jurisprudența](#)

© Consiliul Europei/Curtea Europeană a Drepturilor Omului, 2012

Limbile oficiale ale Curții Europene a Drepturilor Omului sunt engleza și franceza. Această traducere a fost realizată cu sprijinul Fondului fiduciar pentru drepturile omului al Consiliului Europei (www.coe.int/humanrightstrustfund). Nu obligă Curtea, care, de altfel, nu își asumă răspunderea pentru calitatea acesteia. Traducerea poate fi descărcată din baza de date HUDOC a Curții Europene a Drepturilor Omului (<http://hudoc.echr.coe.int>) sau din oricare altă bază de date în care Curtea a făcut această traducere disponibilă. Poate fi reproducă în scop necomercial, cu condiția ca titlul cauzei să fie citat în întregime, împreună cu referirea la dreptul de autor menționat anterior la Fondul fiduciar pentru drepturile omului. Dacă intenționați să utilizați vreun fragment din această traducere în scop comercial, vă rugăm să contactați publishing@echr.coe.int.

© Council of Europe/ European Court of Human Rights, 2012

The official languages of the European Court of Human Rights are English and French. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court, nor does the Court take any responsibility for the quality thereof. It may be downloaded from the HUDOC case-law database of the European Court of Human Rights (<http://hudoc.echr.coe.int>) or from any other database with which the Court has shared it. It may be reproduced for non-commercial purposes on condition that the full title of the case is cited, together with the above copyright indication and reference to the Human

Rights Trust Fund. If it is intended to use any part of this translation for commercial purposes, please contact publishing@echr.coe.int.

© **Conseil de l'Europe/ Cour Européenne des Droits de l'Homme, 2012**

Les langues officielles de la Cour Européenne des Droits de l'Homme sont le français et l'anglais. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour, et celle-ci décline toute responsabilité quant à sa qualité. Elle peut être téléchargée à partir de HUDOC, la base de jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme (<http://hudoc.echr.coe.int>) où de toute autre base de données à laquelle HUDOC l'a communiquée. Elle peut être reproduite à des fins non commerciales, sous réserve que le titre de l'affaire soit cité en entier et s'accompagne de l'indication de copyright ci-dessus ainsi que la référence au Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme. Toute personne souhaitant se servir de tout ou partie de la présente traduction à des fins commerciales est invitée à le signaler à l'adresse suivante: publishing@echr.coe.int.